První dáma - Bonsai č.3

1. Profesorka klavíru Tě romanticky vítá,
prstoklad okna do ulice má,
předtištěná slzička se mezi křížky zmítá úplně stejně jako já.

R: Mám to k Tobě namířený, co když to vezme spád,
vybavený literární předlohou,
dědičně trochu zatížený zkusím do ní dát
to, co ti starší nemohou, nemohou.

2. Teď když se zajímáš o složení prášků,
vyrábím si návyk na tabák,
jen občas přimaluju na zeď nářků nesmyslně klikyhák.

R: Úvahy jsou namydlený, jde v nich prádlo prát,
naškrobit ho tichou dohodou,
teď konečně zabydlený, dobrou noc si přát,
hned zrána čekat na novou, na novou.

3. Ty Tvoje nálady mě přes koleno lámou,
do sklenky chytám polední žár,
u klavíru dávno nejsi první dámou, tak, jak jsem si přál.

R: Už je to tak zařízený, svatí se musí smát,
vybírají milodary na novou,
křehkou píseň, co se bude na dráťáku hrát,
že to pohne zemí, oblohou, oblohou.....